

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **T. K.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. J. V., advokátom so sídlom vo V., proti žalovaným **1/ E. P.**, bývajúcej vo V., **2/ Mgr. R. M.**, bývajúcej vo V., **3/ Mgr. Z. M.**, bývajúcej vo V. a **4/ S. S. C.**, so sídlom v B., zastúpeným, okrem žalovanej **4/**, JUDr. J. H., advokátom so sídlom v B., **o návrhu žalovaných 1/ až 3/ na obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 2 C 6/2007, o dovolaní žalovaných 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. septembra 2007 sp.zn. 13 Co 139/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných 1/ až 3/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici dovolaním napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš z 12. júla 2007 č.k. 2 C 6/07-56, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaných 1/ až 3/ na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 4 C 27/04, a ktorým bola žalovaným 1/ až 3/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania 3 619 Sk na účet jej zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň rozhodol, že žalované 1/ až 3/ sú povinné zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania 1 810 Sk do rúk jej zástupcu do troch dní. Vo výroku svojho rozhodnutia upresnil, že návrh na obnovu konania bol zamietnutý proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 28. júla 2005 č.k. 4 C 27/2004-113 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2006 sp.zn. 12 Co 300/2005. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalované 1/ až 3/. Žiadali, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom, nedostatočným zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktorú poukazovali dovolateľky a ktorá mala spočívať v tom, že nenariadením pojednávania odvolacím súdom im mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 1 písm.c/ O.s.p. totiž na prejednanie odvolania netreba nariaďovať pojednávanie, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu. Postup odvolacieho súdu, ktorý odvolanie prejednal a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, bol preto zákonný a žalovaným 1/ až 3/ ním nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ až 3/ podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobkyne vzniknuté v súvislosti s jej vyjadrením k dovolaniu nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelne bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :